



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1654/2015
04.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у поступку за заштиту права на суђење у разумном року предлагача Д.Ђ. из Б. – М.М.Л., улица ..., одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 п 131/15 од 07.09.2015. године, у седници одржаној дана 04.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Вишег суда у Београду Р4 п 131/15 од 07.09.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 п 131/15 од 07.09.2015. године одбијен је као неоснован захтев предлагача ради заштите права на суђење у разумном року којим је тражио да суд утврди повреду права и предлагачу досуди примерене накнаду.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законских разлога.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова и нашао да је жалба неоснована.

У поступку доношења побијаног решења нема битних повреда из члана 374. став 2. ЗПП, на коју овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка.

Из списка и разлога побијаног решења произилази да је дана 18.07.2011. године поднет захтев за покретање оставинског поступка иза смрти пок. Б.Ђ. Првом основном суду у Београду, након чега је заказано прво рочиште

за расправљање заоставштине 22.11.2011. године. То рочиште није одржано због тога што сви законски наследници нису уредно позвани, а следеће заказано рочиште за 22.02.2012. године је одржано, када је и наложено наследном учеснику Ђ.М. да достави тражену и потребну документацију, а односи се на расправљање заоставштине иза пок. Ђ.Б. пред Трећим општинским судом у Београду. Након тога, током 2013. и 2014. године су заказивана и одржавана рочишта, на којима је констатовано да недостаје потребна документација ради утврђивања заоставштине оставиоца, због чега је тражени извештај и од Секретаријата за легализацију објекта општине Звездара, а односи се на бесправно саграђен грађевински објект, за који је поднет захтев за легализацију на име Ђ.Б.. Неколико рочишта није одржано због обуставе рада адвоката, а последње одржано рочиште је заказано и одржано 06.02.2015. године. Обзиром да наследни учесници у току поступка нису доставили доказе да је оставилац на свом имену имао покретну и непокретну имовину, суд је донео решење да се овај поступак расправљања заоставштине обустави. На то решење, овде предлагач је изјавио жалбу која је враћена предлагачу ради уређења.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а примењујући одредбе члана 32. став 1. Устава Републике Србије, као и члана 8б Закона о уређењу судова, првостепени суд је закључио да овај поступак још увек траје у оквиру разумног рока, да у раду суда нема пропуста и недостатака који су утицали на дужину трајања поступка, а да је на дужину трајања поступка утицало понашање учесника овог спора у виду недоласка на рочишта, непоступања по налозима суда, као и ради прибављање потребне документације, како од учесника поступка тако и од државних органа, а неколико рочишта је одложено и због штрајка адвоката.

Супротно наводима жалбе, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд с обзиром на утврђено чињенично стање, правилном применом наведених законских одредби основано закључио да у конкретном оставинском предмету, предлагачу као учеснику није повређено право на суђење у разумном року, из разлога које прихвата и овај суд. Поступак је трајао оволико дуго због понашања самих наследника учесника, као и због чињенице да се предметна заоставштина није могла расправити без одговарајуће документације коју су поседовали како наследни учесници, тако и одређени државни органи од којих се та документација тражила. С обзиром да није добијена потребна документација, овај поступак је решењем Првог основног суда у Београду О 35/2011 од 27.03.2015. године обустављен и сада је у фази одлучивања о жалби овде предлагача.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. тачка 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**